

รวมเรื่องเล่าน่ารักๆ ของในหลวง เรื่องเล่าเหล่านี้ เป็นเรื่องที่ได้รับการ Forward Mail ต่อๆกัน หากคุณสามารถอ่านและสัมผัสกับเรื่องเล่าจากในวัง
คุณจะรักในหลวงของพวกเขามากยิ่งขึ้น

เหตุการณ์เกิดที่จังหวัดตาก เมื่อสมเด็จพระเทพฯทรงเสด็จไปเยี่ยมราษฎรตามต่างๆ และได้ทรงเสด็จไปเยี่ยมประชาชนในตลาดสด และถามความเป็นอยู่กับบรรดาแม่ค้าในตลาด แต่ก็มาถึงแม่ค้าปลา ซึ่งพระองค์ทรงตรัสถามว่า "ปลาพวกนี้ขายอย่างไรจะ" แม่ค้าตอบว่า " ที่สวรรคตแล้ว ก็โลละ 40 บาท และที่เสด็จไปเสด็จมาก็โลละ 80บาทจะ" เหตุการณ์นี้ ทำให้ข้าราชการที่ตามเสด็จหัวเราะกันทุกคน

อีกครั้งหนึ่งที่ภาคอีสานเมื่อเสด็จขึ้นไปทรงเยี่ยมบ้านของราษฎรผู้หนึ่ง ที่คณะผู้ตามเสด็จทั้งหลายออกแปลกใจในการกราบบังคมทูล ที่คล่องแคล่วและใช้ราชาศัพท์ได้อย่างน่าฉงน เมื่อในหลวงมีพระราชปฏิสันถารถึงการไช้ราชาศัพท์ได้ดังนี้ จึงมีคำกราบทูลว่า "ข้าพระพุทธเจ้าเป็นได้โผล่เก่าบัดนี้มียายุมากจึงเลิกรามาทำนาทำสวนพระพุทธเจ้าข้า.." มาถึงตอนสำคัญที่ทรงพบกในกรงที่เลี้ยงไว้ที่ชานเรือน ก็ทรงตรัสถามว่า " เป็นนกอไรและมีกี่ตัว.." พอลิเก่ากราบบังคมทูลว่า "มีทั้งหมดสามตัว พระมเหสีมันบินหนีไป ทิ้งพระโอรสไว้สองตัว ตัวหนึ่งที่ยังเล็ก ตรัสอ้อแอ้อยู่เลย และทิ้งให้พระบิดาเลี้ยงดูแต่ผู้เดียว" เรื่องนี้ดร.สุเมธเล่าว่าเป็นที่ต้องสะกดกลั้นหัวเราะกันทั้งคณะไม่ยกเว้นแม้แต่ในหลวง

เมื่อครั้งท่านพระชนม์มายุ 72 พรรษา มีการผลิตเหรียญที่ระลึกออกมาหลายรุ่น เจ้าของกิจการนาฬิกาเยื่อหนึ่งได้ยื่นเรื่องขออนุญาตนำ พระบรมฉายาลักษณ์ของท่าน มาประดับที่หน้าปัดนาฬิกาเป็นรุ่นพิเศษ ท่านทราบเรื่องแล้วตรัสกับเจ้าหน้าที่ว่า "ไปบอกเค้านะเราไม่ใช่มีก็เมาส์"

มีอยู่ครั้งหนึ่งทรงเสด็จไปพระราชทานปริญญาบัตรให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในระหว่างที่ทรงเปลี่ยนในครุย ทรงโปรดสูบมวนพระโอสถ แต่ว่าทรงหาที่จุดไฟไม่ได้ ทางอธิการบดีซึ่งเผื่ออยู่ก็จุดไฟให้พร้อมทูลว่า "ถวายพระเพลิงพระเจ้าข้า" ในหลวงทรงชะงัก ก่อนจะแย้มสรวลนอัยกับอธิการบดี ว่า"เรายังไม่ตายถวายพระเพลิงไม่ได้หรอก"

เคยมีเรื่องเล่าให้ฟังว่าในหลวงเสด็จไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อเยี่ยมเยียนราษฎร มีอยู่ครั้งหนึ่งพระองค์ท่านทรงแจกพระเครื่องให้กับราษฎรจนหมดแล้ว แต่ราษฎรผู้หนึ่งกราบบังคมทูลขอรับพระราชทานพระเครื่องว่า "ขอเดชะ ขอพระหนึ่งองค์" ในหลวงทรงตรัสว่า "ขอเดชะ พระหมดแล้ว"

ครั้งหนึ่งหลายๆ ปีมาแล้ว พระเจ้าอยู่หัวทรงประชวรนิดหน่อยเกี่ยวกับพระฉวี(ผิวหน้า)มีพระอาการคัน มีหมอโรคผิวหนังคณะหนึ่งไปเข้าเฝ้าฯ เพื่อถวายการรักษาคุณหมอเป็นผู้เชี่ยวชาญทางโรคผิวหนังแต่ไม่ได้เชี่ยวชาญทางราชาศัพท์ก็กราบบังคมทูลว่า"เอ้อ - ทรง... อ้า-ทรงพระคั้นมานานแล้วหรือยังพะยะค่ะ" พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงพระสรวล ตรัสว่า "ฉวีไม่ใช่ผู้หญิงนี่จะท้องได้อย่างไร" แล้วก็จะทรงพระกรุณาว่าหมอกจะไม่รู้ราชาศัพท์ทางด้านอวัยวะจริงๆ ก็พระราชทานพระบรมราชานุญาตว่า " อ้าพูดภาษาอังกฤษกันเถอะ" เป็นอันว่าก็กราบบังคมทูลซักพระอาการกันเป็นภาษาอังกฤษไป

เรื่องนี้รุ่นพี่ที่จุฬาเล่าให้ฟังว่า มีอยู่ปีหนึ่งในหลวงทรงเสด็จพระราชทานปริญญาบัตร อธิการบดีอ่านรายชื่อบัณฑิตแล้วบังเอิญว่ามีเหตุขัดข้องบางประการ ทำให้อ่านขาดตอน ก็ต้องรีบหาวอ่านรายชื่อไปถึงไหนแล้ว ปรากฏว่าในหลวงท่านทรงจำได้ ท่านเลยตรัสกับอธิการบดีว่า "เมื่อคืนนี้ (ชื่อ....) เค้ารับไปแล้ว" และมีอีกปีหนึ่งขณะที่พระราชทานปริญญาบัตรอยู่ดีๆ ไฟดับไปชั่วขณะ ทำให้บัณฑิตคนหนึ่งพลาดโอกาสครั้งสำคัญในการถ่ายรูปโปในหลวงทรงพระราชทานปริญญาบัตรเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะให้พระบรมราโชวาท ท่านทรงให้อธิการบดีเรียกบัณฑิตคนนั้นมารับพระราชทานอีกครั้งเพื่อจะได้มีรูปไว้เป็นที่ระลึก ตื่นตันทันถ้วนทั่วทั้งหอประชุม

เรื่องการไ้ราชาศัพท์กับในหลวง ดูจะเป็นเรื่องใหญ่ที่ใครต่อใครเกร็งกันทั้งแผ่นดิน และไม่เว้นแม้กระทั่งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ได้เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวายรายงาน ครั้งหนึ่งเมื่อหลายปีก่อนมีข้าราชการระดับสูงผู้หนึ่งกราบบังคมทูลรายงานว่า " ขอเดชะ ฝ่าละอองธุลีพระบาท ปกเกล้าปกกระหม่อม ข้าพระพุทธเจ้าพลตรีภูมิพลอดุลยเดช ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตกราบบังคม ทูลรายงาน ฯลฯ " เมื่อสิ้นคำกราบบังคมทูลชื่อในหลวงทรงแย้มพระสรวลอย่างมีพระอารมณ์ดีและไม่ ถือสาวว่า " เออ ดี เราชื่อเดียวกัน.." ชาวว่าวันนั้นผู้เข้าเฝ้าต้องซ่อนหัวเราะเข้ากันทั้งศาลาดุสิตาลัย เพราะผู้รายงานตื่นเต็นจนจำชื่อตนเองไม่ได้

วันหนึ่งพระองค์ท่านเสด็จเยี่ยมเยียนพสกนิกรของท่านตามปกติที่ต่างจังหวัด ก็มีชาวบ้านมาต้อนรับในหลวงมากมาย พระองค์ท่านเสด็จพระราชดำเนินมาตามลาดพระบาท ที่แถวหน้าก็มีหญิงชราแก่คนหนึ่งได้ก้มลงกราบแทบพระบาท แล้วก็เอามือของแกมาจับ พระหัตถ์ของในหลวง แล้วก็พูดว่ายุติใจเหลือเกินที่ได้เจอในหลวง แล้วก็พูดว่ายายอย่างโน้น ยายอย่างนี้ อีกตั้งมากมายแต่ในหลวงก็ทรงเฉยๆ มีได้ตรัสรับสั่งตอบว่าอะไร แต่พวกข้าราชการก็มองหน้ากันใหญ่ กลัวว่าพระองค์จะทรงพอพระราชหฤทัยหรือไม่ แต่พอพวกเราได้ยินพระองค์รับสั่งตอบว่ากับหญิงชราคนนั้นก็ทำให้เราถึงกับกลั้นหัวเราะไว้ไม่ไหวเพราะพระองค์ทรงตรัสว่า " เรียกว่ายายได้อย่างไร อายุอ่อนกว่าแม่ฉันตั้งเยอะ ต้องเรียกน้าชึ่งถึงจะถูก"

เข้าวันหนึ่ง เวลาประมาณ 7 โมงเช้า นางสนองพระโอษฐ์ ของฟ้าหญิงองค์เล็ก ได้รับโทรศัพท์เป็นเสียงผู้ชาย ขอพูดคุยกับฟ้าหญิง
ทางนางสนองพระโอษฐ์ก็สอบถามว่าใครจะพูดคุยด้วย ก็มีเสียงตอบกลับมว่า " คนที่แบงค์ " นางสนองพระโอษฐ์ก็ อึ้งง ว่าคนที่แบงค์ทำไมโทรมาแต่เข้า
แบงค์ก็ยังไม่เปิดนี่หว่า พอฟ้าหญิงรับโทรศัพท์แล้วถึงได้รู้ว่า คนที่แบงค์นะ ก็ที่แบงค์จริงๆนะ ไม่เชื่อเปิด กระเป๋าตั้งค์ แล้วหยิบแบงค์มาดูสิ อี อี ขนลุกเลย